

Peace as the Ideal

1. Prayers - End of Shemoneh Esre, End of Kadish, End of Birkat Hamazon

He who makes peace in His heavens, may He grant peace upon us and on all of His nation Israel Amen.

2. Biblical Verses

במדבר פרק ו:כו יְשׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְשִׁם לְךָ שְׁלוֹם:

May he LORD lift up His countenance upon you and grant you peace. - Num 6:26

ישעיהו פרק ב:ד

וְשִׁפְטוּ בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים וְכָתְתוּ חַרְבוֹתָם לְאֵתִים וְחַנְיֹתוֹתֵיהֶם לְמִזְמְרוֹת לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה:

They will beat their swords into plowshares and their spears into pruning hooks; nation shall not take up sword against nation; they shall never again know war. – Isaiah 2:4

3. Mishnah Shabbat 6:4

לא יצא האיש לא בסייף ולא בקשת ולא בתריס ולא באלה ולא ברומח ואם יצא חייב חטאת רבי אליעזר אומר תכשיטין הן לו וחכמים אומרים אינן אלא לגנאי שנאמר (ישעיה ב:ד) וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה

A man must not go out with a sword, bow, shield, lance, or spear; and if he does go out, he incurs a sin-offering. R. Eliezer said: they are ornaments for him. But the sages maintain, they are merely shameful, for it is said, “and they shall beat their swords into plowshares, and their spears into pruning hooks: nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more” (Isaiah 2:4).

4. Genesis Rabbah 44:4

ר' לוי אמר מפני שהיה אברהם מתפחד ואומר תאמר אותן האוכלוסין שהרגתי שהיה בהם צדיק או ירא שמים, משל לתבן שהיה עובר לפני פרדסיו שלמלך, ראה חבילות שלקוצים וירד ונטלם, והציץ וראה אותו, והתחיל מטמן מפניו, אמר לו מפני מה אתה מיטמן, פועלים הייתי צריך שיקושו אותה, עכשיו שקששתה אתה בוא וטול שכרך, כך אמר הקב"ה לאברהם אותם האוכלוסין שהרגת קוצים כסוחים היו הה"ד [והיו עמים משרפות שיד] קוצים כסוחים וגוי' (ישעיה לג יב)

R. Levi said: Abraham was filled with misgiving, thinking to himself, Maybe there was a righteous or God-fearing man among those troops which I slew. This may be compared to a straw-merchant who was passing the king's orchards, and seeing some bundles of thorns, he descended [from his wagon] and took them. [The king] caught sight of him, whereupon he tried to hide himself. ‘Why do you hide?’ he said to him, reassuringly, ‘I needed laborers to gather them; now that you have gathered them, come and receive your reward.’ Thus the Holy One, blessed be He, said to Abraham: ‘Those troops that you slew were thorns already cut down’; thus it is written, And the peoples shall be as the burnings of lime; as thorns cut down, that are burned in the fire (Isaiah 33:12).

4. Midrash Tanhuma, Parashat Lech Lecha, Siman 19

ועוד היה אברהם אבינו מתירא כשהרג את המלכים היה תמה ואמר שמא בטלתי מצות הקב"ה שצוה את בני נח, שופך דם האדם (בראשית ט ו), ואני הרגתי כל אותן האוכלוסין, אי"ל הקב"ה אל תירא אברם, אלא שכר הרבה אני צריך ליתן לך, שאתה עקרת את הקוצים, שנאמר והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים באש יצתו (ישעיה לג יב), לכך נאמר אל תירא אברם

After these things the word of the Lord came to Abram in a vision saying, “Fear not Abram” (Gen 15:1)... Another reason for Abraham’s fear after killing the kings in battle

was his sudden realization: “Perhaps I violated the Divine Commandment that the Holy One commanded all men, You shall not shed human blood (Gen 9:6). Yet how many people I killed in battle!”

5. Midrash Tanhuma, Parashat Hukat, Siman 22

First read Deut 2:24-37 and surrounding context. See Ramban on v 24 and Rashi on v 26.

Name of Land	Do they fight?	Verses
Se'ir	No	Deut 2:2-8
Moab	No	9-16
Amon	No	17-23
Sihon	Yes	24-37
Og	Yes	3:1-11

וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמורי, זשי"ה סור מרע ועשה טוב [בקש שלום ורדפהו] (תהלים לד), ולא פקדה התורה לרדוף אחר המצות אלא כי יקרא קן צפור לפניך (דברים כב) כי תפגע שור אויבך (שמות כג) כי תראה חמור שנאך (שם כ"ג) כי תחבוט (דברים כד) כי תבצור (שם כ"ד) כי תבא בכרם רעך (שם כג), כלם אם באו לידך אתה מצווה עליה ולא לרדוף אחריה והשלום בקש שלום במקומך ורדפהו במקום אחר וכן עשו ישראל אף על פי שאמר להם הקב"ה החל רש והתגר בו מלחמה (שם ב) רדפו את השלום שנא' וישלח ישראל מלאכים וגו' (במדבר כא: כא).

“Depart from evil, and do good, seek peace and pursue it” (Psalms 23:15). The Torah did not order us to pursue observance of the precepts. On the contrary “If a bird’s nest chance to be before thee...” (Deut 22:6). “If you meet your enemy’s ox...” (Ex 23:4). “When you cut down your harvest and have forgotten a sheaf...it shall be for the stranger for the fatherless and for the widow...” (Deut. 23:19)...All of them, if the opportunity for observing them comes your way, you are obliged to perform them. But you are not obliged to pursue them. In the case of peace, however, it is different: “Seek peace” – in your own place; “Pursue it” – in another place. Israel did likewise. Although the Holy one Blessed be He had said to them: “Begin to take possession and contend with them in battle” (Deut 1:24), they pursued peace, as it is written: “Israel sent messengers...” (Num 21:21).

6. Midrash Tanhuma, Parashat Zav, Siman 5

וזאת תורת זבח השלמים (ויקרא ז יא). זשי"ה דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום (משלי ג יז), כל מה שכתוב בתורה, (לשון) [לשום] שלום הוא נכתב, אעפ"י שכתוב בתורה מלחמות, לשם שלום נכתבו, את מוצא שביטל הקב"ה את הגזירה מפני השלום, אימתי כשאמר הקב"ה למשה כי תצור (על) [אל] עיר ימים רבים וגו' (דברים כ: יט), וכל אותו הענין, א"ל הקב"ה שיהא מחרים אותם, שנאמר כי החרם תחרימם (דברים כ: יז), ומשה לא עשה כן, אלא אמר עכשיו אני הולך ומכה, איני יודע מי חטא ומי לא חטא, אלא בשלום אבוא עליהם, שנאמר ואשלח מלאכים ממדבר קדמות וגו' [דברי שלום לאמר] (דברים ב: כו), כיון שראה שלא בא בשלום הכה אותו, שנאמר ויכו אותו ואת בניו ואת כל עמו (במדבר כא: לה), אמר לו הקב"ה אני אמרתי כי החרם תחרימם וגו', ואתה באתה עליהם בשלום, חייך כשם שאמרתי כך אני אעשה, שנאמר כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום (דברים כ: י), לכך נאמר דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום (משלי ג: יז).

This is the law of the peace offering (Lev 7:11). This corresponds to the verse “Her ways are pleasant ways and all her paths are peaceful” (Prov 3:17). Everything that is written in the Torah is written for the sake of peace. Even though wars are discussed in the Torah, they too are written for the sake of peace. You find that the Holy One, blessed be He, negated His edict for the sake of peace. When? At the moment that the Holy One said to Moses: “When you besiege a city a long time” (Deut 20:19), the Holy One told him to destroy them as it said: “You must proscribe them” (ibid., v 17). But Moses did not do so, but said, “Shall I now go and destroy? I don’t know who has sinned and who has not sinned? Rather, I shall come to them in peace,” as it is said, “I sent messengers...” (Num

21:35). Once he saw they did not come in peace, he beat them as it is said “They smote him and his sons and his whole nation” (Num 21:35). They Holy One blessed be He said: “I said, ‘You shall utterly destroy them’ (Deut 20:17), but you offered them peace. By your life, as you said, so shall I do, as is said: ‘When you come unto a city to make war against it, then proclaim peace unto it’” (Deut 20:10).

ספרי במדבר פרשת מטות פיסקא קנז

ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה משה רבינו לפי שבא לכלל כעס בא לכלל טעות. ר' אלעזר בן עזריה אומר בשלשה מקומות בא משה לכלל כעס ובא לכלל טעות. כיוצא בו אתה אומר ויקצוף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר מהו אומר מדוע לא אכלתם את החטאת וגו' (שם /ויקרא/ י יז). כיוצא בו אתה אומר ויאמר להם שמעו נא המורים המן הסלע הזה נוציא לכם מים מהו אומר וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים (במדבר כ יא) אף כאן אתה אומר ויקצוף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה מהו אומר ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה ה' את משה. משה רבינו לפי שבא לכלל כעס בא לכלל טעות

Further Reading:

Jewish Pacifism

Wilcock, Evelyn. *Pacifism and the Jews: Studies of Twentieth Century Jewish Pacifists*. Gloucestershire: Hawthorn Press, 1992.

Jewish Peace Fellowship - www.jewishpeacefellowship.org
Shalom Center – www.shalomctr.org